

Nummer

10

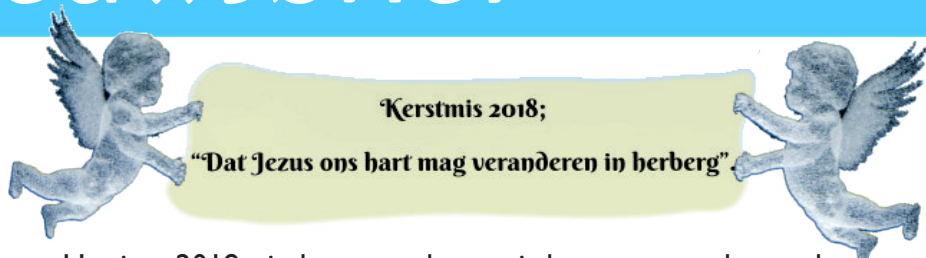
december 2018

Nieuwsbrief

Beste vriend(in)

Deze kersteditie van onze nieuwsbrief heeft als thema "GROEI NAAR ZELFSTANDIGHEID". De doelstelling van Stichting Goede Werken Glorieux is vooral het ondersteunen en begeleiden van mensen die geen of nauwelijks kansen hebben om te voorzien in de meest noodzakelijke menselijke basisbehoeften zoals voeding, huisvesting, ontwikkeling. Wij willen daarin die mensen niet afhankelijk maken van onze ondersteuning al is dat soms niet te voorkomen. Denk bijvoorbeeld aan de ondersteuning van ouderen in Ethiopië, die geen middelen van bestaan hebben, geen financiële ondersteuning, geen huisvesting...helemaal niets. Wij streven naar een groeien naar zelfstandigheid waardoor men meer eigenwaarde kan ontwikkelen en acceptabele levensomstandigheden kan creëren. Vanzelfsprekend denken wij bij dit thema vooral aan kinderen en jongeren, die bij de geboorte of direct daarna weinig ontwikkelingskansen hebben en die we ondersteuning geven in voeding, huisvesting, maar vooral in opleiding. Met uw steun en support zijn wij in staat om anderen een beetje meer kans te bieden tot ontwikkeling en groei naar zelfstandigheid. Wij hopen ook in de toekomst op uw steun te mogen rekenen. Dank u wel. Namens het bestuur van Stichting Goede Werken Glorieux wens ik u een Zalig Kerstfeest en een gelukkig en gezond 2019. Veel leesplezier

Stichting Goede Werken Glorieux
Ad Kapteijns, secretaris

Het jaar 2018, sinds mensenheugenis het warmste, loopt al weer ten einde. Er is wereldwijd veel gebeurd en een onnoemlijk aantal teleurstellende gebeurtenissen deden zich voor. Natuurrampen, oorlogen, aanslagen, opstanden, manifestaties, vluchtelingenproblematiek, enz. enz. hebben velen van ons regelmatig ernstig verontrust. Gelukkig zijn er ook veel positieve gebeurtenissen geweest. Wij, mensen, hebben het soms moeilijk om samen te leven en zorg te dragen voor elkaar en om elkaar te respecteren en met elkaar te delen. Toch kwam onlangs in het nieuws dat wij het nog nooit zo goed hebben gehad als nu, nochtans in Nederland. De welvaart is zo vanzelfsprekend geworden dat wij niet meer zien en nauwelijks waarderen waar onze voorouders zich voor hebben ingezet en voor hebben opgeofferd. Stemt dit niet tot dankbaarheid en waardering? Nu we aan de vooravond van Kerstmis staan en ons op allerlei manieren voorbereiden op dit kerstfeest, de jaarwisseling, en misschien wel op wintersport en/of rustperiode, leent zich de gelegenheid ervoor om na te denken over hoe wij deel uit maken van onze wereld en in het bijzonder over de kleine wereld waarin wij ons bevinden. Dit is tevens bij uitstek de gelegenheid om onze vrijwilligers, sponsors en weldoeners te bedanken voor de steun en bijdragen die wij het afgelopen jaar van hen mochten ontvangen. Het bestuur van stichting Goede Werken Glorieux vindt dit ook een geschikt moment om een oproep te doen en u aan te moedigen om door te gaan en ons te blijven steunen. Ik spreek hier graag de dank uit in naam van heel veel personen die door u middels de Stichting zijn geholpen. Het is moeilijk onder woorden te brengen hoe groot die dank is. Het is mede dankzij uw steun dat wij voor zo velen licht en warmte hebben kunnen genereren in plaats van rampspoed en onrust. Uw hart was een herberg voor de armen. Geweldig was het wat u in het jaar 2018 voor hen heeft betekend. Dat er blijdschap mag zijn omdat Jezus ons hart heeft veranderd in herberg.

Graag wensen wij u allen een Zalig Kerstfeest en een Gelukkig en voorspoedig Nieuwjaar 2019.
Zuster Gervasia en broeder Theo v.d. Boer

Een menswaardig bestaan voor kwetsbare kinderen in Addis Abeba - Ethiopië

Tensaye Anass is een 9-jarig meisje met meerdere handicaps. Naast een verstandelijke beperking, ziet ze slecht, loopt ze moeilijk en heeft ze last van epileptische aanvallen. Ze woont met haar moeder en oma in een van de achterstandswijken in Addis Ababa. De vader van Tensaye verliet de familie toen Tensaye één jaar was. De vader voelde zich ongelukkig met de handicap van Tensaye. Haar moeder Leeroy geloofde ook dat haar dochter met een handicap werd geboren als straf van God wegens het begaan van zonden tegen Hem. "Ik schaamde me om mijn dochter naar het gezondheidscentrum/ziekenhuis te brengen om hulp te krijgen. Ook durfde ik haar niet naar de kerk te brengen of haar buiten te laten spelen met de kinderen in de buurt".

Tensaye werd in februari 2017 verwezen naar het Counselingcentrum door een buurman die tevens docent is op een van de buurtscholen. De docent nam deel aan een cursus 'Integratie van kinderen met invaliditeit', georganiseerd door het Counseling Center. Hij heeft de moeder sindsdien voortdurend geprobeerd te overtuigen dat de handicap niet is ontstaan door haar zonde tegen God, maar dat het kan gebeuren met ieder kind. Tot op het moment dat Tensaye werd toegelaten tot het programma kon ze amper lopen, had geen bril en kwam zij amper buiten. Daar heeft het Counselingscentrum verandering in gebracht. De medewerkers van het 'BGW-Counseling & Social-Services-Center' zijn ervan overtuigd dat de meeste mensen, met de juiste ondersteuning, uitstekend in staat zijn hun eigen leven in te richten en deel te nemen aan de maatschappij.

Het centrum maakt dit leven mogelijk door het aanbieden van een programma met voorlichting/educatie, psychische en medische begeleiding, goede huisvesting en begeleiding naar werk voor families met een kind met een handicap en voor mensen met HIV.

Cliënten komen in ons programma nadat ze door de lokale overheid zijn doorverwezen en door onze selectiecriteria zijn gekomen. We willen bijvoorbeeld dat mensen gemotiveerd zijn om hun leven te veranderen en daar flink wat energie in willen steken. We proberen onze cliënten in maximaal twee jaar te begeleiden naar werk en een zelfstandig bestaan. Helaas laten veel mannen hun gezin in de steek als er een kind met een handicap wordt geboren in het gezin. Daarom zijn het vooral vrouwen, die eenouderhuishoudens leiden, die aan dit programma deelnemen. Veel van deze vrouwen leven onder de armoedegrens omdat ze nauwelijks zijn opgeleid; geen werkervaring hebben en door het hebben van een kind met een handicap door de omgeving worden gestigmatiseerd en gediscrimineerd. Ze hebben amper zicht op werk en hebben geen sociaal netwerk waar ze op terug kunnen vallen. In Ethiopië hebben veel mensen veel vooroordelen over mensen met een handicap omdat ze niet de juiste kennis hebben. Families met een kind met een handicap worden vaak door hun gemeenschap buitengesloten omdat er nog steeds het idee heerst dat het hebben van een handicap een straf van God is of een gevolg van een begane zonde.

We starten met een 'empowerment plan': Samen met de cliënten, zoals Tensaye en haar moeder, bekijken we alle levensomstandigheden. We hebben de ervaring dat alles met elkaar samenhangt: een goede gezondheid van een kind zorgt voor meer kans op integratie wat weer leidt tot een positiever wereldbeeld; een baan biedt kans op betere huisvesting. Met iedere cliënt kijken we waarmee we starten. Soms is goed onderdak noodzakelijk en gaan we vandaaruit aan de slag. Sommige kinderen bewegen amper zodat het aanbieden van fysiotherapie letterlijk een eerste stap kan zijn. We hebben medewerkers die fysiotherapie in een groep geven en individueel aan huis. We bieden een "business-skill-training" aan zodat de cliënt leert een zaak op te zetten en draaiende te houden. Door de cliënten van materialen te voorzien kunnen zij hun eigen onderneming (brood bakken/verstelwerkzaamheden/etc.) opstarten. We gebruiken koffie-ceremonies, een belangrijk ritueel waar op traditionele wijze koffie wordt geschonken, om in gesprek te komen met buurtgenoten. Zo verspreiden de families hun opgedane kennis en stellen ze allerlei

vooroordelen aan de kaak. Onze medewerkers begeleiden deze koffieceremonies en geven voorlichting over handicaps en het ontstaan ervan; maken stigma's bespreekbaar en proberen zo de families te re-integreren in de gemeenschap.

We streven naar duurzame ontwikkeling dus werken we met iedere cliënt in maximaal twee jaar toe naar zelfstandigheid en

financiële onafhankelijkheid door het verbeteren van alle levensomstandigheden waaronder de economische. Financieel onafhankelijk zijn verhoogt de eigenwaarde, de status en het respect in hun gemeenschap en geeft de mogelijkheid een toekomst op te bouwen. We doen aan een gedegen follow-up zodat we het welzijn van de gezinnen kunnen volgen.

Door ons programma ontdekken families hun eigen kracht. De moeder van Tensaye: "mijn dochter heeft haar grote vooruitgang te danken aan de steun en zorg die door het Counselingcentrum is gegeven en ik ben erg blij met de grote veranderingen in ons leven. Tensaye is in staat om goed te zien met behulp van de bril. Ze is ook in staat om zelfstandig een aantal ADL-activiteiten te doen. Zo kan zij haar eigen handen en gezicht wassen, haar eigen kleren en wast ze tegenwoordig de borden na de maaltijd af. De frequentie van de epileptische aanvallen is sterk verminderd en ze is geaccepteerd door haar klasgenootjes en andere leden van de Gemeenschap. God is door het Counseling Center naar ons toegekomen om mijn dochter uit de duisternis te halen en als ik denk aan het verleden dat bol stond van vernedering en frustratie dan betreur ik het dat ik niet eerder actie heb ondernomen." De ondersteuning en begeleiding van deze minder goedbedeelde kinderen en families is een aandachtsgebied dat in Ethiopië veel aandacht behoeft. Het is onze missie om een bijdrage te leveren aan de verbetering van de kwaliteit van leven van deze kinderen en hun families zodat zij een goed en productief leven kunnen leiden in de maatschappij. Jaarlijks begeleiden we gemiddeld 150 kinderen en hun families. Voor Tensaye, haar moeder en oma betekent dit een betere toekomst en een menswaardig bestaan.

Corin van Poppel

BRAZILIË

AAN HET WOORD TAÍS BARBOSA RODRIGUES

Hallo, mijn naam is Taís Barbosa Rodrigues, geboren in 1991. Ik heb vier zussen en vier broers. Vader is overleden, hij was schrijver. Mijn moeder is een hardwerkende huisvrouw. Onze familie behoort tot de lagere bevolkingslaag, van het type 'krabben om er te komen'. Van kindsbeen af werd iedereen voor de kar gespannen, elk centje dat naar huis werd gebracht was welkom. Moeder kon lezen noch schrijven; vader was blijven steken in het vierde jaar van de lagere school. Vanuit hun situatie wisten ze ons ervan te overtuigen dat studeren een must was. Toch ben ik tot nog toe de enige van de negen kinderen die erin geslaagd is om met succes middelbare studies te doen, tot grote vreugde van het hele huisgezin.

Ik had de smaak van het studeren te pakken en wilde verder. Scheikunde lag me en ik droomde ervan apotheker te worden. Stel u voor: ik, meisje uit een onbemiddeld gezin, hogere studies doen aan een particuliere faculteit op 75km afstand van Jordânia, mijn dorp! Ik moest per se aan betaald werk geraken. Dat lukte dankzij de jongeman die later mijn echtgenoot is geworden. Door zijn toedoen kon ik aan de slag bij de gemeente als niet-vastbenoemde werknemer.

Ik deed toelatingsexamen voor farmacologie, slaagde en begon met veel enthousiasme aan de vijfjarige cursus. Mogen studeren is een zegen zolang alles meezit. Mijn weerstandsvermogen werd zwaar op de proef gesteld. Overdag werken en 's avonds les, van maandag tot en met vrijdag. Daar bovenop telkens een busreis van 150 km voor gaan en keren. Tijdens de heenreis zorgden de collega's wel voor enig amusement, maar op de terugweg lag vrijwel iedereen te slapen.

Voor wie werkte, zoals ik, was de nacht heel kort: rond één uur het bed in en om zes er weer uit.

Nog zwaarder werd het voor mij toen mijn vader overleed. Enkele tijd later schreef de gemeente een vergelijkend examen uit voor het aanwerven van vastbenoemde functionarissen. Ik deed mee, slaagde, maar viel niettemin uit de boot. Daar stond ik nu zonder één roeie duit en met mijn studies halfweg. De reddende engel van het eerste uur, vastbesloten om mijn man te worden, zou alles in het werk stellen om me financieel en moreel te blijven steunen.

Met een kop koffie en een stuk gekookte maniok werd het interview afgesloten. Op bijgaande foto zij en hij op de dag van haar diploma-uitreiking in december 2017.

10 jaar WONDERFUL

Het is alweer 10 jaar geleden dat wij, Lilian en Rudo van Rooij, voor de eerste keer naar Ethiopië gingen.

Een ervaring om nooit te vergeten.

We weten nog als de dag van gisteren dat we, na het zien en horen van alle ellende en armoede daar, tot elkaar zeiden: "Daar moet wat aan gedaan worden". En even simpel als uitdagend: "Beginnen maar!"

Nu, tien jaar later, kunnen we met trots en dankbaarheid vaststellen dat een tachtigtal kinderen het basis onderwijs volgt en een tiental kinderen in het voortgezet onderwijs is beland. En dat negen kinderen goed scoren in het hoger onderwijs.

Terwijl één student zelfs meer dan negentig procent van de beschikbare studiepunten op de universiteit haalt.

Dat alles vooral dankzij de hulp van familie, vrienden, kennissen, instellingen en scholen.

Hier past maar een woord:

BEDANKT!

Alleen kon hij het niet aan. Indachtig zijn eigen geschiedenis van onbemiddelde student, heeft hij me bij Klim-Op aanbevolen en heeft gehoor gekregen. Ja, tegen wie zeg ik het! Ondertussen zijn we een gelukkig getrouwd koppel. Boven ons bed hangen twee diploma's, die er nooit zouden gekomen zijn zonder de medewerking van Klim-Op. De ene zegt dat mijn man volwaardig verpleger is met universitaire vorming (primus inter pares, nota bene!) en de andere bewijst dat ik apotheker ben. Als ik nu vlug ergens aan de slag kan, is het verhaal afgerond. Dank, Klim-Op!

Br. Piet Goossens

10 jaar Project Wonderful Ethiopië

2008 **Dank u wel!**

2010 **Wij gaven ze die kans mede door uw hulp en zie het resultaat.**

2018 **Wij volgen nu universitair onderwijs**
Stg. Goede Werken Glorieux - Wonderful
Reken: RABO 123 88 62 41

Stichtingsbestuur

Voorzitter:	Br.Theo van den Boer
Secretaris:	Dhr.Ad Kaptejns
Penningmeester:	Br.Theo Bekkers
Bestuurslid:	Br.Ton Houdé
Bestuurslid:	Mevr. Lilian van Rooij-Marien
Bestuurslid:	Zuster Gervasia Reintjes
Bestuurslid:	Dhr. Rudo van Rooij
Bestuurslid:	Dhr. Herman Stroobandt Klim-op-Brazilië

Contactadres voor Nederland

St. Goede Werken Glorieux
t.a.v. Mevr. Lilian van Rooij
Huize Depoorter
Glorieuxlaan 4
5613 LN Eindhoven NL
NL23 RABO 0125886241
St. Goede Werken Glorieux Eindhoven

Goede Werken Glorieux
heeft de ANBI-status

Contactadres voor België

St. Goede Werken Glorieux
t.a.v. Br. Th. Bekkers
Sint Jozefstraat 1
9041 Oostakker

BE88 0016 6842 3541
St. Goede Werken Glorieux Oostakker

www.goedewerkenglorieux.nl

contact@goedewerkenglorieux.nl

wij sturen u deze nieuwsbrief graag per e-mail